

Sygn. akt: I ACz 635/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie w I Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: SSA Artur Kowalewski spr./

SSA Agnieszka Sołtyka

SSA Tomasz Żelazowski

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko M. T., M. R., Z. S., J. L.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Szczecinie z dnia 18 czerwca 2014 r. sygn. akt I C 413/14

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSA A. Sołtyka SSA A. Kowalewski SSA T. Żelazowski

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 18 czerwca 2014 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, powołując się na dyspozycję art. 130 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 126 § 2 k.p.c. i art. 128 k.p.c., zwrócił pozew wskazując, że powód w określonym terminie nie uzupełnił jego braków formalnych, tj. nie złożył odpisów pism z dnia: 08.08.2013 r. (pозew) z załącznikami, 20.08.2013 r., 08.10.2013 r., 11.10.2013 r., 28.10.2013 r., 25.02.2014 r. z załącznikami oraz 08.04.2014 r. z załącznikami, w ilości pozwalającej na ich doręczenie wszystkim pozwany.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie, oraz stanowiącym jego uzupełnienie piśmie z dnia 10 lipca 2014 r. powód wskazał, że uzupełnił braki formalne w swoich pismach kierowanych do Sądów: Rejonowego i Okręgowego „w dużych ilościach”, wobec czego wniósł o zapoznanie się z niektórymi z nich, wskazanymi w treści zażalenia. Podkreślił, że jest osobą w podeszłym wieku, schorowaną, co powoduje, że nie jest w stanie nadążyć i wszyscy go wyprzedzają. Wskazał, że gdyby w wezwaniu do usunięcia braków pozwu został szczegółowo poinformowany o jakie pisma chodzi, tak jak to wskazano w uzasadnieniu zarządzenia o zwrocie pozwu, to nie byłoby problemu z ich uzasadnieniem. Wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Z uzasadnienia wniesionego przez powoda zażalenia wynika, że w istocie rzeczy nie kwestionuje on podstaw faktycznych, które legły u podstaw wydania zaskarżonego orzeczenia, a w szczególności tego, że w określonym przez

Przewodniczącego w Sądzie I instancji terminie nie uzupełnił on braków formalnych zarówno samego pozwu, jak i pism stanowiących jego uzupełnienie, polegającego na nie złożeniu ich odpisów w odpowiedniej ilości. Obowiązek dołączenia do pozwu i dalszych pism stanowiących jego uzupełnienie odpisów, przeznaczonego dla strony przeciwnej, wynika z treści art. 128 § 1 k.p.c. w zw. z art. 187 § 1 k.p.c., zaś obligatoryjną sankcją zwrotu pozwu – na wypadek nieuzupełnienia jego braków formalnych w terminie - przewiduje art. 130 § 2 k.p.c. W niniejszej sprawie powód pozwał cztery osoby, a zatem – celem spełnienia ww. obowiązku – winien każdorazowo dołączać do składanego pisma, cztery jego odpisy wraz z taką samą liczbą ewentualnych załączników do pisma. Innymi słowy, wszystkie dokumenty do akt sprawy powód zobowiązany był składać w pięciu egzemplarzach.

Analiza akt sprawy jednoznacznie wskazuje na to, że tak opisanemu obowiązkowi powód nie podołał. W aktach sprawy brak jest bowiem - w odpowiedniej ilości - odpisów pism szczegółowo wymienionych w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia. Nie stanowiły one również, wbrew odmiennej sugestii skarżącego, załączników do pism wymienionych w jego piśmie procesowym z dnia 10 lipca 2014 r. Wszystko to prowadzi do wniosku, że zaskarżone zarządzenie odpowiada prawu, a tym samym zażalenie powoda musiało podlegać oddaleniu.

Podkreślić w tym miejscu należy, że zarządzenie wzywające powoda do usunięcia braków formalnych pozwu było czytelne i nie powinno nasuwać wątpliwości interpretacyjnych, skoro powód został nim wezwany min. do dołączenia dwóch egzemplarzy każdego ze złożonych już w sprawie pism procesowych (k. 48). Skoro zaś chodziło w tym zarządzeniu o wszystkie pisma, to nie było obowiązkiem Przewodniczącego w Sądzie I instancji wskazywanie poszczególnych dat, w których pisma te były przez powoda sporządzane. Nie jest zatem tak, jak wskazuje powód, jakoby sposób sformułowania zobowiązania nadmiernie utrudniał jego prawidłowe wykonanie.

Bez jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawały pisma powoda z dnia 23 i 28 sierpnia 2014 r. wraz z załącznikami, skierowane do bezpośrednio do Sądu Apelacyjnego. Zakres badania przedmiotowej sprawy przez ten Sąd ograniczał się wyłącznie do kontroli wydania zaskarżonego zarządzenia, a więc do zbadania, czy istniały wskazane w nim braki formalne pozwu. Tymczasem w pismach tych powód w ogóle do tych kwestii nie nawiązuje, powołując się i składając dalsze dokumenty, dotyczące merytorycznych aspektów powództwa, które – wobec dokonanego zwrotu pozwu – w ogóle nie mogły podlegać badaniu. Jeśli zaś rzeczywistą intencją powoda (choć w ww. pismach trudno jej się doszukać) było złożenie tych pism celem usunięcia braków formalnych pozwu, to wyjaśnić należy, że czynność ta – jako podjęta po upływie ustawowego terminu do jej dokonania – jest, stosownie do dyspozycji art. 167 k.p.c., bezskuteczna i to bez względu na przyczyny, które uchybienie terminu wywołały.

Podkreślić trzeba, że wskazywane przez powoda okoliczności, mające usprawiedliwić niemożność terminowego wykonania nałożonego przez Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym obowiązku, pozostają bez wpływu na ocenę skutków, jakie ustawodawca wiąże z bezskutecznym upływem terminów o charakterze ustawowym (opisana wyżej bezskuteczność czynności podjętej po terminie).

Z powyższych względów zażalenie, jako bezzasadne, należało oddalić w oparciu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.

Wyjaśnić w tym miejscu należy powodowi, że niniejsze rozstrzygnięcie nie stanowi jakiegokolwiek przeszkody do ponownego wniesienia pozwu. Powyższe uprawnienie skarżący może zrealizować choćby w ten sposób, że przed dokonaniem przez Sąd Okręgowy fizycznego zwrotu pozwułoży w tym Sądzie (z powołaniem się na przedmiotową sygnaturę) wniosek o wpisanie pozwu do urządzeń ewidencyjnych sądu jako nowo wniesionego.

SSA A. Sołtyka SSA A. Kowalewski SSA T. Żelazowski